

ninger for at opnå den fornødne majoritet for et af de to lande; tilsidst trak Libanon sig imidlertid tilbage.

De andre tre ikke-faste medlemmer for

1951 er: Ecuador, Indien og Jugoslavien. De faste medlemmer er: Amerikas Forenede Stater, Frankrig, Kina, Storbritannien og Sovjetunionen.

VI. Valg af medlemmer til det økonomiske og sociale råd.

Følgende 6 medlemmer afgik efter tur ved udgangen af 1950: Australien, Brasilien, Danmark, Polen, Sovjetunionen og Storbritannien. Valget af efterfølgere blev afgjort allerede ved første afstemning, idet følgende 6 stater fik det fornødne $\frac{2}{3}$ flertal: Philippinerne, Polen, Sovjetunionen, Storbritannien, Sverige og Uruguay.

Rådets medlemmer fra den 1. januar 1951 er iøvrigt følgende:

Amerikas Forenede Stater, Belgien, Canada, Chile, Tjzekoslovakiet, Frankrig, Indien, Iran, Kina, Mexico, Pakistan og Peru.

VII. Valg af medlemmer til formynderskabsrådet.

Den Dominikanske Republik og Philippinerne afgik efter tur ved udgangen af 1950. Forsamlingen genvalgte Den Dominikanske Republik og nyvalgte Thailand, begge for en 3-årig periode fra den 1. januar 1951.

Rådets medlemmer fra den 1. januar 1951 er iøvrigt: Amerikas Forenede Stater, Australien, Belgien, Frankrig, Irak, Kina, Argentina, New Zealand, Sovjetunionen og Storbritannien.

VIII. Valg af generalsekretær.

På sikkerhedsrådets enstemmige indstilling valgte første plenarforsamling den 1. januar 1946 Trygve Lie til generalsekretær.*) Dette valg gjaldt for 5 år, således at funktionsperioden ville udløbe den 1. februar 1951. Spørgsmålet om valg af en efterfølger eller forlængelse af funktionsperioden blev drøftet i sikkerhedsrådet i 2 omgange og gav anledning til en voldsom debat, uden at det lykkedes at opnå enighed om en indstilling til forsamlingen, idet Sovjetunionen ikke ville acceptere Trygve Lie som kandidat og modsatte sig hans forbliven i posten.

Da der ifølge en af sekretariatet afgivet

udtalelse ikke var juridiske betænkeligheder ved, at forsamlingen uden indstilling fra sikkerhedsrådet besluttede at forlænge Trygve Lies funktionsperiode uden et egentligt nyt valg, blev spørgsmålet taget op i plenarforsamlingen uden en sådan indstilling. Efter at en række talere havde fremhævet Trygve Lies fortjenester og påpeget nødvendigheden af, at generalsekretærposten ikke kommer til at stå ubesat, vedtog forsamlingen den 1. november 1950 med 46 stemmer mod 5, medens 7 ikke stemte, at forlænge generalsekretær Trygve Lies funktionsperiode for 3 år.

*) Se beretn. 1. saml. 1. del, s. 18.